

TERUG NAAR JE MAKER

De heer K. van Helden
Slenk 10
8321 LD Urk

Beste Kees,

Gisteren, ik stond in de rij voor de kassa bij de Albert Heijn, verscheen God plots voor me. Eerst herkende ik Hem niet. Hij had zich net geschoren en dat wekte even verwarring. Een beetje een pokdalig mannetje was het, op slippers. Wel aardig hoor, maar Hij maakte nogal wat amok omdat Hij zonder bonuskaart geen korting kreeg. Nadat ik God mijn bonuskaart had geleend, vroeg Hij of ik iets speciaals te doen had. Ik zei nee en toen hebben God en ik een hele middag rondgehangen in het speeltuintje bij mij om de hoek. God zat op de wipkip en ik maakte een vogelnestje in het klimrek.

“Moet U niet werken?” vroeg ik. Maar God maakte een wegwerpgebaar. Het bleef een paar minuten stil. Toen vroeg ik of Hij misschien de paus kende. Nee, nooit van gehoord. Balkenende dan. Wie? Ik hield vol. Andries Knevel dan? Nope. Hij kende geen van allen. Hij kende jou ook niet, Kees. Het spijt me. “Maar al die mensen dan die tot U bidden?” vroeg ik. God dacht even na. Toen zei Hij: “heb jij dat wel eens, dat je iemand belt, maar er wordt niet opgenomen?” Ik knikte. “Bidden is precies hetzelfde”, antwoordde God. Daar moest Hij onbedaarlijk hard om lachen.

Ik drong aan: “Maar heel veel mensen bidden tot U en voelen zich na afloop toch gesterkt”. God glimlachte. “Stelt niets voor. Ik ben één groot placebo, dat is alles”. Daar hebben we nog wat over doorgepraat. Toen ik hem vroeg naar de zin van het leven, mompelde Hij: “Alsof ik dat zou moeten weten”. Daarna vertrok Hij weer. “Maar Uw Zoon dan?” riep ik Hem na. “Komt Hij ooit nog terug?” “Houd toch op!” riep God. “Jezus was *spielerei*. Een romanfiguur, net als Harry Potter. Darwin is het echte werk”. Hij draaide zich om. “Concentreer je op hem en laat Mij verder met rust. Ik besta niet eens, ik ben een idee. Begrijp dat dan”. En na een korte stilte: “Wees de God van je eigen leven, meer is er niet. En het allerbelangrijkste: denk na! Enfin, ik ben er weg van”. En hoofdschuddend sloeg Hij de hoek om, voor eeuwig uit beeld.

Dit is mijn Woord van God, Kees. Hij sprak tot mij. Gisteren, ik zweer het je. Dus ik dacht; als jij mij jouw Woord van God toestuurt, wil ik je het mijne niet onthouden. Sta jij er open voor? Ik denk het niet. Je zult het wel volstrekte onzin vinden. Ja, misschien zelfs verwerpelijk. Laat ik nu net, om precies diezelfde reden, ook niet gediend zijn van jouw Woord van God. Daarom stuur ik ‘m je retour. Snap je dat, Kees? Denk na, man. Denk na.

Met vriendelijke groet,

PRINT BRIEF